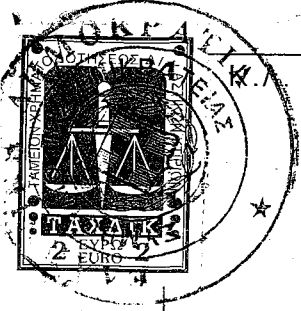

((m))

Αριθμός 1604/2019
ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ Ε΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την 1^η Φεβρουαρίου 2017, με την εξής σύνθεση: Αθ. Ράντος, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Ε΄ Τμήματος, Χρ. Ντουχάνης, Μ. Σωτηροπούλου, Σύμβουλοι, Ρ. Γιαννουλάτου, Μ. Μπαμπίλη, Πάρεδροι. Γραμματέας η Μ. Βλασερού.

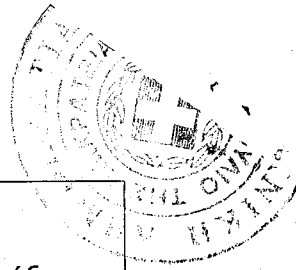
Για να δικάσει την από 6 Δεκεμβρίου 2013 αίτηση:

του Νομικού Προσώπου Ιδιωτικού Δικαίου με την επωνυμία «ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ «Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ» Συν. Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα (Ακαδημίας 25), το οποίο παρέστη με τον δικηγόρο Χρήστο Στεργιόπουλο (Α.Μ. 17747), που τον διόρισε με πληρεξούσιο,

κατά του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και ήδη Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας, ο οποίος παρέστη με τον Παναγιώτη Αθανασούλη, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους,

και κατά του παρεμβαίνοντος Δήμου Κηφισιάς Αττικής, ο οποίος παρέστη με την δικηγόρο Πατρίνα Παπαρρηγοπούλου (Α.Μ. 13844), που την διόρισε με απόφασή της η Οικονομική του Επιτροπή.

Με την αίτηση αυτή το αιτούν Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου επιδιώκει να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 4391/30.9.2013 απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής, με την οποία κυρώθηκε ο δασικός χάρτης της δημοτικής κοινότητας Κηφισιάς του Δήμου Κηφισιάς (ΦΕΚ 526/10.10.2013 τ. Δ') και κάθε άλλη σχετική πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.

Οι πληρεξούσιοι των διαδίκων δήλωσαν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 21 του Κανονισμού Λειτουργίας του Δικαστηρίου, ότι δεν θα αγορεύσουν.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του εισηγητή, Συμβούλου Χρ. Ντουχάνη.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφθηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως έχει κατατεθεί το νόμιμο παράβολο (1325756, 3744840/2013 ειδικά γραμμάτια παραβόλου).

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή, όπως συμπληρώνεται με το από 28.11.2014 δικόγραφο προσθέτων λόγων, ζητείται η ακύρωση της 4391/30.9.2013 απόφασης του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής (Δ' 526), με την οποία κυρώθηκε ο δασικός χάρτης της δημοτικής κοινότητας Κηφισιάς του Δήμου Κηφισιάς. Η ακύρωση της απόφασης αυτής ζητείται από τον αιτούντα συνεταιρισμό κατά το μέρος που αφορά τα γεωτεμάχια α) με κωδικό δασικού χάρτη ΑΛΟΟ148, β) με κωδικούς δασικού χάρτη ΑΛΟΟ140 και ΑΛΟΟ153 και γ) με κωδικό δασικού χάρτη ΔΑΟΟ383, φερόμενα ως ιδιοκτησία του.

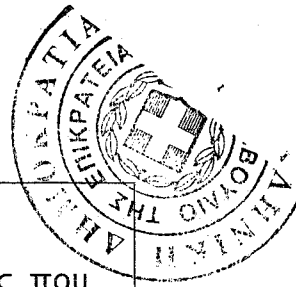
3. Επειδή, η προσβαλλόμενη απόφαση δημοσιεύθηκε στο φύλλο 526/10.10.2013 (τ. Δ') της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως. Έτσι, και υπό την εκδοχή ότι την προθεσμία για την άσκηση αιτήσεως ακυρώσεως κατά της απόφασης αυτής θα κινούσε η δημοσίευση, όπως συμβαίνει κατά γενικό κανόνα με τις αποφάσεις κύρωσης δασικών χαρτών (βλ. ΣτΕ 1810/2018-επταμ.), και ότι, επομένως, εν προκειμένω, η προθεσμία για τη συγκεκριμένη αίτηση ακυρώσεως ξεκίνησε την επομένη της δημοσίευσής, δηλαδή την 11.10.2013, η αίτηση ακυρώσεως, ασκηθείσα την 9.12.2013, δηλαδή, την 60η ημέρα από τη δημοσίευση αυτή, είναι

./.

εμπρόθεσμη. Η αίτηση, εξάλλου, ασκείται με έννομο συμφέρον από τον αιτούντα συνεταιρισμό, προβάλλοντα ιδιοκτησιακά δικαιώματα επί των γεωτεμαχίων που περιλαμβάνονται ως δασικά στον κυρωθέντα δασικό χάρτη.

4. Επειδή, με έννομο συμφέρον και, εν γένει, παραδεκτώως παρεμβαίνει υπέρ του κύρους της προσβαλλόμενης απόφασης ο Δήμος Κηφισιάς, στην κτηματική περιφέρεια του οποίου εμπίπτουν τα αμφισβητούμενου χαρακτήρα γεωτεμάχια, ισχυριζόμενος ότι αυτά έχουν κοινόχρηστο χαρακτήρα και φιλοξενούν κοινωφελείς εγκαταστάσεις, εξυπηρετούν δε τις ανάγκες των δημοτών και κατοίκων του και ανήκουν στην κυριότητά του.

5. Επειδή, με τα άρθρα 13 και 14 του ν. 3889/2010 (Α' 182), όπως ίσχυαν κατά τον κρίσιμο χρόνο, ρυθμίστηκαν ζητήματα κατάρτισης και θεώρησης των δασικών χαρτών (άρθρο 13), καθώς και ανάρτησής τους (άρθρο 14), με τα επόμενα δε άρθρα του ίδιου νόμου διαμορφώθηκε σύστημα υποβολής αντιρρήσεων κατά των αναρτηθέντων δασικών χαρτών και εξέτασής τους, καθώς και κύρωσης των χαρτών, σε πρώτο στάδιο κατά το μέρος που το περιεχόμενό τους δεν έχει αποτελέσει αντικείμενο αντιρρήσεων και, εν τέλει, αφού εξετασθούν οι αντιρρήσεις, κατά το μέρος που οι δασικοί χάρτες αμφισβητήθηκαν με αυτές. Ειδικότερα, με το άρθρο 15 του ν. 3889/2010, όπως η παράγραφος 1 ίσχυε, τροποποιηθείσα με το άρθρο 55 παρ. 2 του ν. 4030/2011 (Α' 249), πριν να αντικατασταθεί με το άρθρο 153 παρ. Γ' του ν. 4389/2016 (Α' 94), είχαν οριστεί τα εξής: «1. Κατά του περιεχομένου του δασικού χάρτη που αναρτήθηκε επιτρέπεται η υποβολή αντιρρήσεων μέσα σε αποκλειστική προθεσμία εξήντα (60) ημερών και σύμφωνα με τα οριζόμενα στην πρόσκληση υποβολής αντιρρήσεων, η οποία αρχίζει από την τελευταία δημοσίευση της σχετικής πρόσκλησης στον τύπο. ... 2. Αντιρρήσεις μπορούν να υποβάλουν φυσικά και νομικά πρόσωπα δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου, εφόσον επικαλούνται για τη θεμελίωση του εννόμου

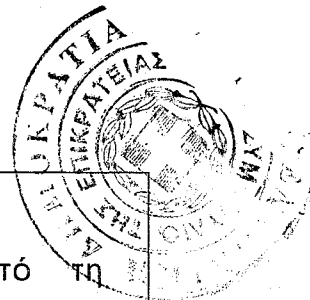
Αριθμός 1604/2019

-4-

συμφέροντός τους εμπράγματα ή ενοχικά δικαιώματα στις εκτάσεις που περιλαμβάνονται στον αναρτηθέντα δασικό χάρτη. Αντιρρήσεις ειδικά κατά της παράλειψης να περιληφθεί στο δασικό χάρτη ορισμένη έκταση μπορεί να υποβάλει κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο και, ιδίως, οι Ο.Τ.Α. πρώτου και δεύτερου βαθμού στα διοικητικά όρια των οποίων υπάγεται η έκταση, οι περιβαλλοντικές οργανώσεις εθνικής εμβέλειας και άλλα νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, στους σκοπούς των οποίων περιλαμβάνεται η προστασία του φυσικού περιβάλλοντος της περιοχής. 3. ... 4. Με τις αντιρρήσεις προβάλλονται λόγοι που αφορούν αποκλειστικά και μόνο την αμφισβήτηση του χαρακτήρα των εμφανιζομένων στο χάρτη εκτάσεων. 5. ...». Στο επόμενο άρθρο 16 ρυθμίζεται η διαδικασία υποβολής των αντιρρήσεων, στο δε άρθρο 17 του ν. 3889/2010, όπως αυτό είχε τροποποιηθεί με το άρθρο 55 του ν. 4030/2011 και ίσχυε κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης, δηλαδή, πριν να τροποποιηθεί περαιτέρω με το άρθρο 7 παρ. 4 του ν. 4164/2013 (Α' 156) και αντικατασταθεί με το άρθρο 153 παρ. Ε' του ν. 4389/2016, προβλέπονται τα εξής: «1. Μετά τη λήξη της προθεσμίας υποβολής αντιρρήσεων η αρμόδια Διεύθυνση Δασών ή, σε περίπτωση εφαρμογής της παραγράφου 4 του άρθρου 13 [η οποία, υπό προϋποθέσεις και προκειμένου περί περιοχών που έχουν κηρυχθεί υπό κτηματογράφηση, επιφορτίζει την εταιρεία «ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε.» με τη διενέργεια εργασιών που απαιτούνται για την πρόοδο και της διαδικασίας κατάρτισης δασικών χαρτών], η εταιρεία «ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε.», επεξεργάζεται τα στοιχεία των αντιρρήσεων και αποτυπώνει στο δασικό χάρτη με πράσινο περίγραμμα και πράσινη διαγράμμιση τις εκτάσεις για τις οποίες δεν υποβλήθηκαν αντιρρήσεις 2. Ο δασικός χάρτης με αποτυπωμένες τις εκτάσεις, για τις οποίες δεν ασκήθηκαν αντιρρήσεις, θεωρείται από τη Διεύθυνση Δασών μέσα σε σαράντα (40) ημέρες από τη λήξη της προθεσμίας υποβολής των αντιρρήσεων ... 3. Ο δασικός χάρτης κυρώνεται ως προς τα τμήματά του με πράσινο περίγραμμα και πράσινη

./.

διαγράμμιση, με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας που εκδίδεται εντός δέκα (10) ημερών από την περιέλευσή του σε αυτόν. 4. Ο κυρωμένος δασικός χάρτης δημοσιεύεται αμέσως στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Από την ημερομηνία δημοσίευσής του καθίσταται οριστικός και έχει πλήρη αποδεικτική ισχύ σε κάθε διοικητική ή δικαστική αρχή για όλα τα τμήματα που αποτυπώνονται με πράσινο περίγραμμα και πράσινη διαγράμμιση... 5. Ο δασικός χάρτης των προηγούμενων παραγράφων έχει, ως προς τα τμήματα για τα οποία ασκήθηκαν αντιρρήσεις, προσωρινή ισχύ έως την έκδοση απόφασης επ' αυτών, σύμφωνα με το άρθρο 18». Ακολουθώντας, στο άρθρο 18, η παράγραφος 1 του οποίου τροποποιήθηκε με το άρθρο 55 παρ. 5 του ν. 4030/2011, ορίσθηκε η διαδικασία εξέτασης των ασκηθεισών αντιρρήσεων και, στη συνέχεια, με το άρθρο 19, όπως ίσχυε πριν αντικατασταθεί με το άρθρο 7 παρ. 6 του ν. 4164/2013 και, περαιτέρω, με το άρθρο 153 παρ. Ζ' του ν. 4389/2016, προβλέφθηκαν τα εξής: «1. Με βάση τις αποφάσεις των ΕΠ.Ε.Α. επί των ασκηθεισών αντιρρήσεων ο δασικός χάρτης που κυρώθηκε σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 17 συμπληρώνεται από την αρμόδια Διεύθυνση Δασών και διορθώνεται, αν εμφιλοχώρησε πλάνη της Διοίκησης σχετικά με την αποτύπωση της θέσης ή των ορίων τμημάτων για τα οποία υποβλήθηκαν και έγιναν δεκτές αντιρρήσεις. Η Διεύθυνση Δασών θεωρεί το χάρτη μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την ολοκλήρωση της εξέτασης όλων των αντιρρήσεων από τις ΕΠ.Ε.Α. Σε περίπτωση εφαρμογής της παραγράφου 4 του άρθρου 13, ο κυρωθείς δασικός χάρτης συμπληρώνεται ή διορθώνεται από την εταιρεία «ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε.» και θεωρείται από τη Διεύθυνση Δασών μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την υποβολή του σε αυτήν ή μέσα σε πενήντα (50) ημέρες από την αρχική υποβολή του, εφόσον απαιτούνται διορθώσεις. 2. Ο δασικός χάρτης, με αποτυπωμένες τις δασικές περιοχές της αρχικής κύρωσης και όσες συμπληρώθηκαν με πράσινο περίγραμμα και πράσινη διαγράμμιση μετά την εξέταση των αντιρρήσεων και τη

θεώρηση της προηγούμενης παραγράφου, υποβάλλεται από τη Διεύθυνση Δασών στον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας και κυρώνεται, ως προς τη συμπλήρωση ή τη διόρθωσή του, με απόφαση του τελευταίου που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μέσα σε δέκα πέντε (15) ημέρες από την υποβολή του. 3. Μετά τη δημοσίευση του δασικού χάρτη στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, οι διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 17 ισχύουν και για τα δασικά τμήματα τα οποία συμπληρώθηκαν με πράσινο περίγραμμα και πράσινη διαγράμμιση μετά την εξέταση των αντιρρήσεων και την θεώρηση της παραγράφου 1. 4. Κατά των πράξεων κύρωσης δασικών χαρτών επιτρέπεται η άσκηση αιτήσεως ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας. Αίτηση ακυρώσεως κατά του κυρωθέντος δασικού χάρτη δύναται να ασκήσει και ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Κλιματικής Αλλαγής, για την παράλειψη να περιληφθεί σε αυτόν ορισμένη έκταση....». Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 20 του ίδιου νόμου, όπως αυτό ίσχυε μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 55 παρ. 8 του ν. 4030/2011 και πριν από την αντικατάστασή του διαδοχικώς με τα άρθρα 7 παρ. 7 του ν. 4164/2013 και 153 παρ. Η του ν. 4389/2016, «1. ... 2. Μετά από την κύρωση κάθε δασικού χάρτη η αρμόδια Διεύθυνση Δασών προβαίνει σε κατάρτιση και τήρηση Δασολογίου για τις περιοχές των παραγράφων 1, 2, 3, 4 και 5 του ν. 998/1979 που αποτυπώνονται σε αυτόν, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των διατάξεων του άρθρου 3 του ν. 3208/2003 (ΦΕΚ 303 Α'). 3. ...». Εξάλλου, στο άρθρο 23, όπως αυτό ίσχυε πριν να τροποποιηθεί με τα άρθρα 7 παρ. 10 του ν. 4164/2013 και 153 παρ. ΙΑ του ν. 4389/2016, ορίσθηκε ότι: «1. Για τις περιοχές όπου η κατάρτιση των δασικών χαρτών έχει ολοκληρωθεί ή βρίσκεται σε εξέλιξη, η αρμόδια Διεύθυνση Δασών ή η εταιρεία «ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε.», στην περίπτωση της παραγράφου 4 του άρθρου 13, αποστέλλει, μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, στις αρμόδιες υπηρεσίες των οικείων πρωτοβάθμιων και δευτεροβάθμιων Ο.Τ.Α., στη Διεύθυνση Περιβάλλοντος

και Χωροταξίας της Περιφέρειας και στις Διευθύνσεις Τοπογραφικών Εφαρμογών και Πολεοδομικού Σχεδιασμού του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, ψηφιακά αντίγραφα των υπό κατάρτιση δασικών χαρτών. Οι υπηρεσίες στις οποίες διαβιβάζονται τα αντίγραφα, επισημαίνουν με πορτοκαλί χρώμα το περίγραμμα των ορίων των οικισμών, όπως τα όρια αυτά έχουν εγκριθεί με πράξεις της Διοίκησης σύμφωνα με τις διατάξεις των προεδρικών διαταγμάτων της 21.11 - 1.12.1979 (ΦΕΚ 693 Δ'), της 2.3 - 13.3.1981 (ΦΕΚ 138 Δ') ή της 24.4 - 3.5.1985 (ΦΕΚ 181 Δ'), καθώς και τα όρια των εγκεκριμένων πολεοδομικών μελετών και ρυμοτομικών σχεδίων, εφόσον δεν απεικονίζονται στους χάρτες ή ελέγχουν και διορθώνουν τα όρια που υπάρχουν σε αυτούς. ...». Τέλος, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 21 του ως άνω ν. 3889/2010, με τις οποίες παρασχέθηκε εξουσιοδότηση για την έκδοση κανονιστικής απόφασης για τη ρύθμιση, μεταξύ άλλων, της διαδικασίας ανάρτησης των δασικών χαρτών και της υποβολής αντιρρήσεων και εκδίκασής τους, εκδόθηκε η 199284/ 707/ 14.12.2010 απόφαση του Υφυπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (Β' 2159), στην ενότητα γ' της οποίας ορίστηκαν, μεταξύ άλλων, τα εξής: «14. Ειδικές περιπτώσεις αντιρρήσεων: i. Για περιοχές που βρίσκονται εντός των ορίων εγκεκριμένων οικισμών ή εγκεκριμένων πολεοδομικών μελετών και ρυμοτομικών σχεδίων, σύμφωνα με τις διατάξεις της πολεοδομικής νομοθεσίας και δεν έχουν ανακληθεί καθ' οιονδήποτε λόγο (περιπτώσεις υπαγωγής στις διατάξεις του άρθρου 23 του Ν. 3889/2010), δεν συντρέχει λόγος υποβολής αντιρρήσεων, ανεξάρτητα από το αν εμφανίζονται ως δασικές είτε κατά την παλαιότερη είτε κατά την πρόσφατη αεροφωτογράφιση, εκτός αν αφορούν άλση ή πάρκα. Εφόσον τα όρια αυτά δεν απεικονίζονται στον αναρτημένο Δασικό Χάρτη ή δεν έχουν θεωρηθεί από την αρμόδια υπηρεσία, τότε ζητείται από τον υποβάλλοντα την αντίρρηση, να προσκομίσει βεβαίωση της αρμόδιας Πολεοδομικής Υπηρεσίας, ότι το ακίνητο ενδιαφέροντος βρίσκεται εντός

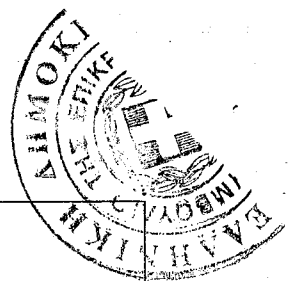

ορίων οικισμού ή εντός ορίων σχεδίου πόλεως. Βεβαίωση επίσης, απαιτείται σε περίπτωση που σε ακίνητο έχει εκδοθεί οικοδομική άδεια βάσει των διατάξεων του άρθρου 29 παρ. 2 του Γ.Ο.Κ./1985 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει σήμερα. Για τις περιπτώσεις αυτές, πρέπει επίσης να εξεταστεί εάν βάσει δικαστικών αποφάσεων ή άλλων αποφάσεων της διοίκησης, προκύπτει ότι οι εκτάσεις αυτές βρίσκονται εντός των ορίων του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου. ii.... iii. ...».

6. Επειδή, με το άρθρο 13 του ν. 3889/2010, όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, ρυθμίσθηκε, κατά τα αμέσως προαναφερόμενα, η διαδικασία κατάρτισης των δασικών χαρτών, στην δε παρ. 1 ορίσθηκαν, ειδικότερα, τα εξής: «1. Οι δασικές περιοχές των παραγράφων 1, 2, 3, 4 και 5 του άρθρου 3 του ν. 998/1979 (ΦΕΚ 289 Α') απεικονίζονται σε κατάλληλης κλίμακας αεροφωτογραφικό ή χαρτογραφικό υλικό, το οποίο, αφού συμπληρωθεί με τα φωτοερμηνευτικά στοιχεία των αεροφωτογραφιών και τα διαθέσιμα στοιχεία της δασικής υπηρεσίας, αποτελεί το δασικό χάρτη». Στο δασικό, επομένως, χάρτη απεικονίζονται, κατά τη ρητή διατύπωση του εν λόγω άρθρου 13 του ν. 998/1979, όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο (βλ., όμως, άρθρο 153 παρ. Α' του μεταγενέστερου και μη διέποντος την υπόθεση ν. 4389/2016), και τα εντός πόλεων και οικιστικών περιοχών πάρκα και άλση, τα οποία, άλλωστε, αποτελούν εκτάσεις υπαγόμενες στη δασική νομοθεσία κατά το άρθρο 3 του ν. 998/1979 (Α' 289) [παρ. 4 του άρθρου αυτού, όπως αναριθμήθηκε η τέως παρ. 5 του άρθρου 3 με το άρθρο 9 παρ. 1 του ν. 3818/2010 (Α' 17)]. Ως άλση δε και πάρκα νοούνται, κατά την έννοια των εν λόγω διατάξεων, χώροι που προβλέπονται από το ισχύον στην περιοχή ρυμοτομικό σχέδιο ως κοινόχρηστοι χώροι πρασίνου. Δεν νοούνται, αντιθέτως, ως άλση ή πάρκα, άλλοι χώροι εντός σχεδίου πόλεως, μη φέροντες τον εν λόγω χαρακτηρισμό, έστω και αν η, τυχόν, υφιστάμενη επ' αυτών βλάστηση θα δικαιολογούσε, ενδεχομένως, την εισαγωγή ρυμοτομικής ρύθμισης περί χαρακτηρισμού τους ως κοινοχρήστων χώρων

πρασίνου (ΣΤΕ 796/2016, 4531/2011 κ.ά.).

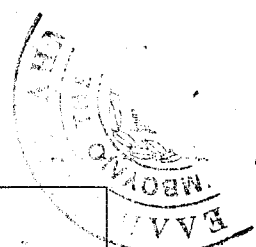
7. Επειδή, εξάλλου, κατά την έννοια των διατάξεων που παρατίθενται στην πέμπτη σκέψη, η νομοθετική πρόβλεψη σταδίου αντιρρήσεων κατά του αναρτηθέντος δασικού χάρτη, ο οποίος καλύπτει ευρεία περιοχή και καταλαμβάνει ήδη (άρθρο 13 παρ. 1 του ν. 3889/2010, όπως έχει αντικατασταθεί με το άρθρο 153 παρ. Α' του ν. 4389/2016), ως τεχνική και διοικητική μονάδα κατάρτισης, ολόκληρη τοπική ή δημοτική ενότητα (ν. 3852/2010, Α' 87), αποσκοπεί στην παροχή προς κάθε ενδιαφερόμενο της ευχέρειας να προβάλει ενώπιον ειδικώς κατεστημένου οργάνου, της οικείας Επιτροπής Εξέτασης Αντιρρήσεων, ειδικούς ισχυρισμούς για την αμφισβήτηση του δασικού χαρακτήρα συγκεκριμένου τμήματος της χαρτογραφηθείσης περιοχής, συνοδευόμενους από τα αναγκαία για την υποστήριξή τους στοιχεία, προκειμένου οι ισχυρισμοί αυτοί να αξιολογηθούν από το εν λόγω όργανο, που διαθέτει τις αναγκαίες για το σκοπό αυτό τεχνικές γνώσεις και δεξιότητες, αλλά και μέσα (αναλογικά και ψηφιακά αντίγραφα δασικών χαρτών, ορθοφωτοχάρτες, αεροφωτογραφίες και αεροφωτογραφικές αναφορές κ.λπ., βλ. ενότητα γ' στ. 12 ΥΑ 199284/707/14.12.2010). Εάν οι εν λόγω αντιρρήσεις, με τις οποίες είναι, βεβαίως, δυνατή η προβολή και τεχνικής φύσεως ισχυρισμών, ασκηθούν και απορριφθούν, η νομιμότητα της απόρριψής τους μπορεί να αμφισβητείται με αίτηση ακυρώσεως κατά της κύρωσης του δασικού χάρτη που θα διενεργηθεί κατά το άρθρο 19 του ν. 3889/2010, αφού η άσκηση αντιρρήσεων δεν επιτρέπει να συμπεριληφθούν οι αμφισβητούμενες εκτάσεις στο δασικό χάρτη που κυρώνεται κατά το άρθρο 17. Αντικείμενο ελέγχου, στην περίπτωση αυτή, μπορεί να είναι η αιτιολογία απορρίψεως των εν λόγω ισχυρισμών, η οποία θα προκύπτει, μεταξύ άλλων, από το διοικητικό φάκελο που θα έχει σχηματισθεί κατά την εξέταση των αντιρρήσεων. Εάν, αντιθέτως, ο ενδιαφερόμενος, ο οποίος τεκμαίρεται, λόγω των διατυπώσεων δημοσιότητας της σχετικής πρόσκλησης (άρθρο 14), ότι τελεί σε γνώση

της ανάρτησης του δασικού χάρτη και της δυνατότητας άσκησης αντιρρήσεων κατ' αυτού, επιλέξει να μην τις ασκήσει, με αποτέλεσμα η συγκεκριμένη έκταση που τον αφορά να συμπεριληφθεί στην απόφαση κύρωσης του δασικού χάρτη κατά το άρθρο 17 του ν. 3889/2010, δικαιούται, μεν, να ασκήσει αίτηση ακυρώσεως κατά της απόφασης αυτής, με αυτήν, όμως, δεν είναι επιτρεπτή, από τη φύση του ακυρωτικού δικαστικού ελέγχου, η προβολή λόγων ακυρώσεως κατ' επίκληση στοιχείων τεχνικής φύσεως σχετικών με τη βλάστηση της έκτασης, τα οποία θα μπορούσαν να είχαν υποβληθεί ενώπιον του αρμοδίου για την εξέταση των αντιρρήσεων διοικητικού οργάνου και να αξιολογηθούν από αυτό. Τέτοιοι δε λόγοι ακυρώσεως είναι, ιδίως, οι προβαλλόμενοι κατ' επίκληση εκθέσεων φωτοερμηνείας αεροφωτογραφιών κ.λπ. (βλ. ΣτΕ 1810/2018 επταμ.), ή άλλου περιεχομένου τεχνικών εκθέσεων. Ο κανόνας, όμως, αυτός δεν ισχύει, μεταξύ άλλων, προκειμένου περί εκτάσεων που περιλαμβάνονται στο χάρτη ως δασικές αλλά εμπίπτουν εντός εγκεκριμένων σχεδίων πόλεως ή πολεοδομικών μελετών, είτε ως δομήσιμες είτε ως κοινόχρηστες. Τούτο διότι ο ενδιαφερόμενος, γνωρίζοντας ότι το ακίνητό του ευρίσκεται εντός πολεοδομημένης περιοχής, ευλόγως δεν επιδεικνύει ενδιαφέρον για το περιεχόμενο του δασικού χάρτη (ΣτΕ 1810/2018 επταμ., 2938/2017, 1544/2017), αφού, στις περιπτώσεις αυτές, και ο νομοθέτης (βλ. προμν. ΥΑ 199284/707/14.12.2010) θεωρεί περιττή την υποβολή αντιρρήσεων.

8. Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, με το 22072/24.5.2011 έγγραφο της Διεύθυνσης Πολεοδομίας του Δήμου Κηφισιάς διαβιβάστηκαν προς την εταιρεία «Κτηματολόγιο Α.Ε.», οκτώ πινακίδες ορθοφωτοχαρτών, οι οποίοι είχαν προηγουμένως αποσταλεί προς την εν λόγω πολεοδομική υπηρεσία προκειμένου, μεταξύ άλλων, να θεωρηθούν από αυτήν ως προς την ακρίβεια της αποτύπωσης σ' αυτούς των ορίων του σχεδίου πόλεως. Όπως προκύπτει από το εν λόγω έγγραφο, οι πινακίδες επεστράφησαν θεωρημένες ως προς την ακρίβεια

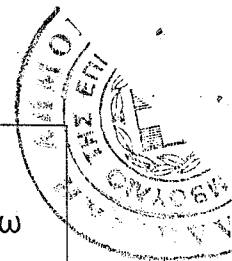
των ορίων αυτών και διαβιβάστηκαν, περαιτέρω, με το ΔΔΧ.484/1113903/25.5.2011 έγγραφο της «Κτηματολόγιο Α.Ε.», προς τη Διεύθυνση Δασών Ανατολικής Αττικής. Η τελευταία, με το 2663/6.7.2012 έγγραφό της, προέβη στην προσωρινή θεώρηση του δασικού χάρτη του τέως Δήμου Κηφισιάς και, νυν, Δημοτικών Ενοτήτων Κηφισιάς, Νέας Ερυθραίας και Εκάλης, περαιτέρω δε, με το 2670/6.7.2012 έγγραφό της, απέστειλε προς την ως άνω «Κτηματολόγιο Α.Ε.» τα ψηφιακά αντίγραφα του δασικού χάρτη Κηφισιάς προκειμένου να κινηθεί η διαδικασία ανάρτησης και υποβολής αντιρρήσεων. Ακολούθησε η ανάρτηση του δασικού χάρτη της Δημοτικής Κοινότητας Κηφισιάς και η δημοσίευση της σχετικής ανακοίνωσης και της πρόσκλησης υποβολής αντιρρήσεων με το 2671/9.7.2012 έγγραφο της Διεύθυνσης Δασών Ανατολικής Αττικής. Όπως, εξάλλου, βεβαιώνεται στο 2219/25.11.2014 έγγραφο της ίδιας Διεύθυνσης Δασών προς το Συμβούλιο της Επικρατείας, οι εκτάσεις στις οποίες αφορά η παρούσα αίτηση ακυρώσεως, δεν απετέλεσαν αντικείμενο αντιρρήσεων και, ως εκ τούτου, αποτυπώθηκαν στο δασικό χάρτη, ως εξής: Η πρώτη από αυτές, με ΚΑΕΚ (Κωδικό Αριθμό Εθνικού Κτηματολογίου) 050697908001, αποτυπώθηκε ως «άλσος ή πάρκο», εντός σχεδίου πόλεως, με κωδικό δασικού χάρτη ΑΛ00148, οι δεύτερες δύο εκτάσεις, με ενιαίο ΚΑΕΚ 050698307001, αποτυπώθηκαν ομοίως ως «άλσος ή πάρκο» εντός σχεδίου πόλεως, με κωδικούς δασικού χάρτη ΑΛ00140 και ΑΛ00153, τέλος δε, η τρίτη, με ΚΑΕΚ 050698506002, αποτυπώθηκε ως δασική έκταση, εκτός σχεδίου πόλεως, με κωδικό δασικού χάρτη ΔΑ00383, τον ίδιο δε χαρακτηρισμό προσέλαβε και η έκταση με κωδικό δασικού χάρτη ΔΔ00462 και τον ίδιο ΚΑΕΚ. Κατόπιν τούτων, εκδόθηκε η προσβαλλόμενη 4391/30.9.2013 απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής (Δ' 526), με την οποία κυρώθηκε ο δασικός χάρτης της δημοτικής κοινότητας Κηφισιάς του Δήμου Κηφισιάς. Η πράξη αυτή επικαλείται στο προοίμιό της το άρθρο 17 του ν. 3889/2010, αφορά, δηλαδή, το τμήμα του αναρτηθέντος δασικού

χάρτη, το οποίο δεν αμφισβητήθηκε με αντιρρήσεις, άρα και τις εν προκειμένω αμφισβητούμενες εκτάσεις, οι οποίες δεν απετέλεσαν, κατά τα ανωτέρω, αντικείμενο αντιρρήσεων και εμφανίζονται σ' αυτόν με πράσινη διαγράμμιση, δηλαδή, ως δασικού χαρακτήρα (βλ. απόσπασμα δασικού χάρτη, προσαρτώμενο στο προαναφερόμενο 2219/25.11.2014 έγγραφο της Διεύθυνσης Δασών Ανατολικής Αττικής προς το Συμβούλιο της Επικρατείας).

9. Επειδή, με το από 18.12.1954 βασιλικό διάταγμα (Α' 304) επεκτάθηκε το ρυμοτομικό σχέδιο Κηφισιάς στη θέση «Κοκκιναρά» και, ειδικότερα, όπως ρητώς ορίζεται στο διάταγμα, στην περιοχή της ιδιοκτησίας του αιτούντος Οικοδομικού Συνεταιρισμού Βουλευτών (και πρώην Βουλευτών και Γερουσιαστών). Όπως προκύπτει από το συνοδευτικό του διατάγματος τοπογραφικό διάγραμμα (Ε: 39673/1954 πράξη θεώρησης Προϊσταμένου Υπηρεσίας Οικισμού) σε συνδυασμό με τα λοιπά στοιχεία του φακέλου, οι δύο πρώτες από τις αναφερόμενες στις σκέψεις δεύτερη και όγδοη εκτάσεις, ονομαζόμενες, σύμφωνα με τα λοιπά στοιχεία του φακέλου, ως «Αντλιοστάσιο» και «Ο.Τ. 12» αντιστοίχως, περιβάλλονται από πράσινη ρυμοτομική γραμμή, όχι, όμως, και από κόκκινη οικοδομική γραμμή, τούτο δε σε αντίθεση με τα περισσότερα από τα εμφανιζόμενα στο διάγραμμα οικοδομικά τετράγωνα, τα οποία, περιβαλλόμενα από παράλληλες γραμμές, πράσινες και κόκκινες, είχαν καθορισθεί ως οικοδομήσιμοι χώροι. Η τρίτη έκταση, γνωστή ως «ΟΤ 30 Α – Δεξαμενή», ευρισκόμενη έναντι λατομείου και περιοχής χαρακτηριζομένης ως βραχώδους, παρέμεινε εκτός σχεδίου. Με το από 10.4.1959 βασ. διάταγμα (Α' 73) «περί τροποποιήσεως και επεκτάσεως των ρυμοτομικών σχεδίων Κηφισιάς και Νέας Ερυθραίας», συνοδευόμενο από τοπογραφικό διάγραμμα θεωρημένο με την Ε: 9570/1959 πράξη, προστέθηκε στην άκρη της πρώτης επιμήκους εκτάσεως («Αντλιοστάσιο») το περίγραμμα ενός μικρού κτίσματος, προστέθηκαν στη δυτική πλευρά της δεύτερης (Ο.Τ. 12), τρία κτίσματα, διακρίνονται δε δύο ακόμη μικρά

κτίσματα στην ανατολική πλευρά της, η τρίτη δε έκταση (ΟΤ 30 Α – Δεξαμενή) δεν είναι, κατά το χρόνο εκείνο, σαφές αν εμπίπτει στο σχέδιο πόλεως. Ακολούθησε το από 12.11.1962 βασ. διάταγμα (Α' 168), με το οποίο τροποποιήθηκε εκ νέου, αναθεωρήθηκε και επεκτάθηκε το ρυμοτομικό σχέδιο Νέας Ερυθραίας, συνοδευόμενο από τοπογραφικό διάγραμμα, θεωρημένο με την Ε: 30715/1962 σχετική πράξη. Στο εν λόγω διάγραμμα, ο πρώτος χώρος («Αντλιοστάσιο») απεικονίζεται και με δεύτερο κτίσμα στην ανατολική του πλευρά, με την ένδειξη «χώρος ανεγέρσεως περιπτερού αναμονής», ενώ το πρώτο κτίσμα, που είχε ήδη χωροθετηθεί με το διάταγμα του 1959, φέρει την ένδειξη «Στύλος της ΔΕΗ». Ο δεύτερος χώρος (Ο.Τ. 12), που έφερε ήδη τρία κυρίως κτίσματα, φέρει τώρα τις ενδείξεις «κεντρική Πλατεία, Λέσχαι του πολιτικού κόσμου της Χώρας, Σταθμός Χωροφυλακής, Τηλεφωνείον & Στέγαστρον», σε αντίθεση δε με το παρελθόν, περιβάλλεται στο σύνολό του από κόκκινη οικοδομική γραμμή. Ο τρίτος χώρος («ΟΤ 30 Α – Δεξαμενή»), ο οποίος αρχικώς βρισκόταν αναμφιβόλως εκτός σχεδίου και, μάλιστα, μεταξύ αυτού και της κυρίως πολεοδομημένης περιοχής παρεμβαλλόταν λατομείο, τώρα ευρίσκεται, από τη νοτιοανατολική πλευρά του, έναντι του Ο.Τ. 30, όπως και πριν, η έκταση, όμως, που τον χώριζε από την κυρίως πολεοδομημένη περιοχή και αποτελούσε, κατά το παρελθόν, λατομείο, φέρει πλέον τις ενδείξεις «χώρος προς ανέγερσιν αγοράς», με κόκκινη οικοδομική γραμμή, και, περαιτέρω, χωρίς κόκκινη γραμμή, τις ενδείξεις «Χώρος προοριζόμενος δι' ανέγερσιν αγοράς, εκπαιδευτηρίου, αθλητικών εγκαταστάσεων, κινηματοθεάτρου και παιδικού κήπου». Στην ίδια δε την τρίτη έκταση, έναντι του Ο.Τ. 30, αλλά εκτός αυτού, έχει τεθεί η ένδειξη «Δεξαμενή», χωρίς, όμως, ρυμοτομική ή οικοδομική γραμμή. Η πολεοδομική διαρρύθμιση της περιοχής ολοκληρώθηκε, κατά τα προκύπτοντα από τα στοιχεία του φακέλου, με το από 1.8.1977 προεδρικό διάταγμα (Δ' 274), με το οποίο τροποποιήθηκε και επεκτάθηκε εκ νέου το ρυμοτομικό σχέδιο Κηφισιάς στην περιοχή του αιτούντος

συνεταιρισμού. Όπως διαλαμβάνεται στο κείμενο του εν λόγω διατάγματος, με αυτό επέρχεται «επαύξηση» των Ο.Τ. 30, αλλά και 30 Α, το οποίο, επομένως, θεωρήθηκε ως υφιστάμενο και πριν από την επέκταση, σύμφωνα δε με το συνοδευτικό του διατάγματος διάγραμμα, το οποίο θεωρήθηκε με την Ε: 24567/1977 πράξη, στο ΟΤ 30 Α περιλαμβάνεται κτίσμα με την ένδειξη «Δεξαμενή», το οποίο, μάλιστα, από την εξωτερική του πλευρά περικλείεται από κόκκινη οικοδομική γραμμή. Καθ' όσον, τέλος, αφορά το δεύτερο χώρο («Ο.Τ. 12), το ισχύον Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο του Δήμου Κηφισιάς, το οποίο εγκρίθηκε με την 3497/515/30.1.1991 απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων (Δ' 75), δημοσιεύθηκε εκ νέου με τα διαγράμματά του με την 50664/1588/6.3.1992 όμοια απόφαση (Δ' 365) και τροποποιήθηκε με τις 84169/ 5981/ 31.8.1993 (Δ' 1108) και 2476/ 5701/ 11.10.1999 (Δ' 800) όμοιες αποφάσεις, προβλέπει γι' αυτόν τη χρήση «Αστικό Πράσινο – Ελεύθεροι Χώροι».

10. Επειδή, κατά τα προαναφερόμενα, η τρίτη έκταση («ΟΤ 30 Α – Δεξαμενή»), η οποία, κατά τη δασική αρχή (βλ. 2219/25.11.2014 έγγραφο Διεύθυνσης Δασών Ανατολικής Αττικής), εξακολουθεί να παραμένει εκτός σχεδίου, φέρει, πάντως την ένδειξη «Δεξαμενή», εν μέρει εντός ερυθρού οικοδομικού περιγράμματος, εντάσσεται δε σε «οικοδομικό τετράγωνο» (30 Α), το οποίο, μάλιστα, «επαυξήθηκε» με την τελευταία ρυμοτομική τροποποίηση του από 1.8.1977 πρ. δ/τος. Η ίδια έκταση ευρίσκεται, κατά τα προαναφερόμενα, έναντι άλλων οικοδομικών τετραγώνων (ΟΤ 30 κ.ά.), η δε όμορη προς αυτήν έκταση, η οποία αρχικώς ήταν ομοίως εκτός σχεδίου, είχε ήδη ορισθεί με το από 12.11.1962 βασ. Διάταγμα ως χώρος για την ανέγερση κτιρίων πολλαπλών κοινωφελών ή άλλων δραστηριοτήτων. Υπό τα δεδομένα αυτά, ακόμη και αν πράγματι η έκταση παραμένει εκτός σχεδίου, όπως ισχυρίζεται η δασική αρχή, είναι εύλογη η διατήρηση σχετικών αμφιβολιών τόσο στον παρεμβαίνοντα Δήμο Κηφισιάς, ο οποίος στο από 19.9.2016 δικόγραφο παρεμβάσεως

./.

ισχυρίζεται ότι και οι τρεις εκτάσεις εμπίπτουν στο εγκεκριμένο σχέδιο πόλεως, στηρίζοντας, μάλιστα, στον ισχυρισμό αυτό το έννομο συμφέρον του να παρέμβει, τούτο δε παρ' ότι οι υπηρεσίες του προέβησαν στη θεώρηση των σχετικών πινακίδων ορθοφωτοχαρτών με αποτυπωμένα τα όρια του σχεδίου πόλεως, χωρίς να προκύπτει ότι περιλαμβάνεται η έκταση αυτή, όσο, βεβαίως, και στον αιτούντα συνεταιρισμό, ο οποίος, υπολαμβάνοντας ότι η έκταση ευρίσκεται εντός σχεδίου πόλεως, παρέλειψε να ασκήσει αντιρρήσεις, δικαιούμενος, όμως, κατά τα εκτιθέμενα στην έβδομη σκέψη, να προβάλει με την αίτηση ακυρώσεως ακόμη και ισχυρισμούς, δυναμένους, κατ' αρχήν, να προβληθούν μόνον με τις αντιρρήσεις και να προσκομίσει τα, κατά την κρίση του, αναγκαία έγγραφα, συμπεριλαμβανομένων ιδιωτικών τεχνικών εκθέσεων, για την υποστήριξή τους. Καθ' όσον, εξάλλου, αφορά τις δύο πρώτες εκτάσεις «Αντλιοστάσιο» και «Ο.Τ. 12», αυτές ενέπιπταν, κατά τα εκτιθέμενα στην προηγούμενη σκέψη, εντός σχεδίου πόλεως ήδη από το έτος 1954. Και είχαν μεν αρχήθεν καθορισθεί ως μη δομήσιμοι χώροι, περιβαλλόμενοι από ρυμοτομική μόνο γραμμή, σταδιακά, όμως, με τις μεταγενέστερες τροποποιήσεις προστέθηκαν στις εκτάσεις αυτές κόκκινα οικοδομικά περιγράμματα και λεκτικές ενδείξεις, υποδηλωτικές διαφόρων κοινωφελών χρήσεων, οι οποίες δεν συμβαδίζουν με το χαρακτήρα του «κοινοχρήστου χώρου πρασίνου», που ουδέποτε, άλλωστε, τους αποδόθηκε με ρυμοτομική πράξη, αφού και η σχετική κατεύθυνση του Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου δεν προκύπτει ότι εξειδικεύθηκε με την τροποποίηση του ισχύοντος ρυμοτομικού σχεδίου της περιοχής. Ενόψει τούτων, του γεγονότος, δηλαδή, ότι ο χαρακτήρας των εκτάσεων αυτών ως «πάρκων ή άλσών» δεν επιβεβαιώνεται από τα στοιχεία του φακέλου, ο αιτών συνεταιρισμός, αν και δεν άσκησε αντιρρήσεις, την άσκηση των οποίων και ο νομοθέτης (βλ. ανωτέρω, έβδομη σκέψη) θεωρεί, κατ' αρχήν, περιττή προκειμένου περί εκτάσεων εντός σχεδίου πόλεως, δικαιούται να προβάλει με την αίτηση ακυρώσεως ισχυρισμούς

αναγομένους στα χαρακτηριστικά, τη βλάστηση ή τη θέση των εκτάσεων αυτών, προσκομίζοντας, ομοίως, τα κατάλληλα για την υποστήριξή τους έγγραφα.

11. Επειδή, με την αίτηση ακυρώσεως προβάλλεται ότι η φύση των τριών εκτάσεων ως δασικών, κατά τις διακρίσεις που επιχειρεί η δασική αρχή, δηλαδή είτε αλσών ή πάρκων εντός σχεδίου πόλεως είτε δασικής έκτασης εκτός σχεδίου πόλεως, δεν επιβεβαιώνεται από τα στοιχεία του φακέλου, προσκομίζουν δε την από 31.5.2015 τεχνική έκθεση διπλωματούχου αγρονόμου – τοπογράφου μηχανικού. Στην εν λόγω έκθεση περιλαμβάνονται αναλυτικοί ισχυρισμοί για τις τρεις επίμαχες εκτάσεις, σχετικοί, ιδίως, με την πολεοδομική λειτουργία των δύο πρώτων από αυτές, όπως αυτή προκύπτει από τα προαναφερόμενα ρυμοτομικά διατάγματα της όλης περιοχής, και τη θέση και τα χαρακτηριστικά της τρίτης, επίσης προορισμένης να επιτελέσει κοινωφελή λειτουργία, όπως, άλλωστε, συνομολογεί ο παρεμβαίνων Δήμος. Οι ισχυρισμοί αυτοί, οι οποίοι τεκμηριώνονται από την ως άνω τεχνική έκθεση, κλονίζουν πράγματι την αιτιολογία της αποτύπωσης των επίμαχων εκτάσεων ως δασικού χαρακτήρα στον κυρωθέντα με την προσβαλλόμενη απόφαση δασικό χάρτη της περιοχής, είναι δε βάσιμος ο σχετικός λόγος ακυρώσεως, ο οποίος πρέπει να γίνει δεκτός. Πρέπει, επομένως, να γίνει δεκτή η αίτηση ακυρώσεως, και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη 4391/30.9.2013 απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής (Δ' 526), κατά το μέρος που αφορά τα ως άνω γεωτεμάχια, ενώ η εξέταση των λοιπών λόγων ακυρώσεως, οι οποίοι, άλλωστε, αναφέρονται είτε στο ιδιοκτησιακό καθεστώς των εκτάσεων αυτών, αδιάφορο, κατ' αρχήν, για τους δασικούς χάρτες, είτε στη διαδικασία πρόσδοσης κοινόχρηστου χαρακτήρα σε αυτές, αποβαίνει αλυσιτελής. Πρέπει, τέλος, να απορριφθεί η ασκηθείσα παρέμβαση.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Δέχεται την αίτηση.

./.

Ακυρώνει εν μέρει την 4391/30.9.2013 απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής (Δ' 526), σύμφωνα με το αιτιολογικό.

Διατάσσει την επιστροφή του παραβόλου.

Απορρίπτει την ασκηθείσα παρέμβαση.

Επιβάλλει συμμέτρως στο Δημόσιο και τον παρεμβαίνοντα Δήμο τη δικαστική δαπάνη του αιτούντος συνεταιρισμού, που ανέρχεται σε εννιακόσια είκοσι (920) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 9 Φεβρουαρίου 2017 και 16 Σεπτεμβρίου 2018

Ο Πρόεδρος του Ε' Τμήματος

Αθ. Πάντος

Η Γραμματέας

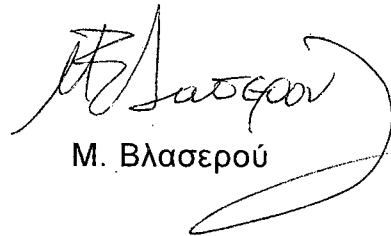

Μ. Βλασερού

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στις 3 Σεπτεμβρίου 2019.

Ο Πρόεδρος
του Γ' Τμήματος Διακοπών

Μ. Πικραμένος

Η Γραμματέας

Μ. Βλασερού

*Πρωτόκολλο
10-10-2019
[Signature]*

